

## Arrest

nr. 48 331 van 21 september 2010  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 21 mei 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 april 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat A. HENDRICKX en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 24 januari 2010 het Rijk binnen en diende op 4 februari 2010 een asielaanvraag in. Op 19 april 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaarde over de Indiase nationaliteit te beschikken en een hindoe te zijn afkomstig uit Naroor, district Kapurthala in Punjab. Tussen 2005 en 2007 verbleef u in Phagwara, waar u een meubelwinkel had. Ergens in die periode zouden terroristen naar uw winkel gekomen zijn om te eisen dat u enkele wapens zou bewaren. Enige dagen later zou u op aangeven van uw burens gearresteerd zijn door de politie. De politie zou u en twee medewerkers beschuldigd hebben van het bezitten van wapens, maar na een maand kwam u bij gebrek aan bewijs vrij. Hierna zouden de terroristen u verschillende malen bezocht hebben. Ze zouden hun wapens terugwillen. U zou bedreigd en geslagen*

*zijn. U zou naar Delhi gevlucht zijn, waar u bijna drie jaren in een restaurant werkte. Op een dag zou uw baas benaderd zijn door enkele mensen die naar u vroegen. U zou ervan uitgegaan zijn dat het hier om dezelfde terroristen ging. Uw baas zou u aangeraden hebben om India te verlaten. Op 25 oktober 2009 zou u vanuit Delhi een vlucht genomen hebben. Na de landing op een u onbekende plek zou u nog verschillende maanden gereisd hebben vooraleer u op 4 februari 2010 een asielaanvraag indiende in België. U legt geen enkel document voor ter ondersteuning van uw asielaanvraag.*

## **B. Motivering**

*Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, geloofwaardig te maken, en dit omwille van volgende redenen.*

*Zo bestaat er vooreerst onduidelijkheid over het exacte moment waarop u India verlaten heeft. U beweerde bij aanvang van uw gehoor dat u India reeds in 2005 verlaten had: u verduidelijkte zelfs dat u India eind 2005 verlaten had (gehoorverslag CGVS p. 2). Toch verklaarde u later plots dat u tussen 2005 en 2007 in Phagwara, India verbleef en van 2007 tot 2009 in Delhi, India. U werd erop gewezen dat u verklaard had in 2005 reeds India verlaten te hebben, waarop u zei dat dit inderdaad correct was (gehoorverslag CGVS p. 2). Pas nadat u er expliciet op werd gewezen dat uw verklaringen onderling tegenstrijdig waren, verklaarde u plots uw dorp in 2005 verlaten te hebben en India pas op 25 oktober 2009 (gehoorverslag CGVS p. 2). Deze vaststellingen werpen reeds een schaduw over uw verklaringen in verband met uw laatste verblijfplaatsen in India. Dit wordt verder in uw gehoor bevestigd. Hoewel u beweerde gedurende bijna drie jaren in Delhi gewoond te hebben, kon u buiten de wijk waar het restaurant lag waar u werkte, geen enkele straat of wijk in Delhi bij naam noemen. Noch kende u enig bekend gebouw en wist u niet of Delhi al dan niet een metro heeft, noch kende u de naam van het vliegveld in Delhi vanwaar u vertrok (gehoorverslag CGVS p. 3, 4). U beweerde met de trein aangekomen te zijn in Delhi, maar u kende de naam van het treinstation waar u aankwam in Delhi niet, noch kende u de buurt waar dit station lag of wist u langs welke tussenstations u na Phagwara langskwam. Wat meer is, ondanks uw verklaring gedurende bijna drie jaren in een restaurant te Delhi verbleven en gewerkt te hebben, kende u de naam van dit restaurant niet, noch kende u de naam van de baas van het restaurant (gehoorverslag CGVS p. 3). Uw bewering ooit in Delhi gewoond te hebben lijkt dus uiterst betwifelbaar. Dit breekt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas af. U beweerde immers dat de terroristen die u vreesde u kwamen zoeken in Delhi. Dit gedeelte van uw asielrelaas is dan ook weinig waarschijnlijk.*

*Wat betreft uw ingeroepen vrees dient opgemerkt te worden dat u hierover uiterst vaag bleef. U beweerde dat terroristen wapens bij u hadden achtergelaten ergens tussen 2005 en 2007, waardoor u in deze zelfde ruime periode gearresteerd werd (gehoorverslag CGVS p. 5). Daar de problemen met de terroristen en uw hieruit voortvloeiende arrestatie ingrijpend waren in uw leven, kan men toch verwachten dat u deze gebeurtenissen iets exacter in de tijd zou kunnen plaatsen, maar u was hier niet toe in staat (gehoorverslag CGVS p. 5). Uw verklaring dat het hier om terroristen ging, is ook weinig aannemelijk. Zo kende u geen enkele van deze mensen, wist u niet of ze tot een bepaalde groepering behoorden, noch of deze terroristen politiek of religieus geïnspireerd werden (gehoorverslag CGVS p. 6). U gebruikte de term "terroristen" dan ook zomaar. Uit uw beschrijving van hun activiteiten (overvallen, diefstal van juwelen, moorden,...) lijkt het hier dan ook eerder om "gewone" misdadigers te gaan en was u dus zeker in staat de bescherming van de autoriteiten in te roepen. Wat er ook van zij, de vaststelling dat verschillende kernelementen van uw relaas, onder meer verklaringen over uw vijanden, over de datum van uw arrestatie, over uw verblijf in Delhi, en over uw vertrek uit India uitermate vaag zijn, heeft als gevolg dat uw asielrelaas op zijn geheel als ongeloofwaardig overkomt. Gezien deze vaststellingen bestaat er dan ook geen aannemelijke reden dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan een vorm van subsidiaire bescherming.*

*Tenslotte dient te worden opgemerkt dat u niet in het bezit bent van enig identiteits- en/ of reisdocument, waardoor uw identiteit en/of reisweg niet kunnen worden nagegaan. Hoewel u beweerde ooit officieel aangeklaagd te zijn door de politie en een maand te zijn opgesloten, kon u hiervan zelfs geen begin aan bewijs van voorleggen.*

## **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## 2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

## 3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Indien verzoeker terecht verwijst naar rechtspraak van de Raad van State (RvS 20 november 2001, nr. 100.940, Decruynaere) waarin gesteld wordt dat "*De materiële motiveringsplicht*" inhoudt "*dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen genomen worden*" dan dient ook te worden benadrukt dat voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekende partij. Deze dient ter staving van haar asielaanvraag zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen, naast coherente en gegronde verklaringen, onder meer alle documenten van verzoekende partij en relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden.

3.2. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Hij legt geen enkel identiteitsbewijs neer en zijn verklaringen over zijn identiteitsdocumenten zijn bovendien tegenstrijdig. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde hij in India enkel over een rantsoenkaart te beschikken, terwijl hij tijdens het verhoor verklaarde dat hij zijn identiteitskaart en rijbewijs aan de smokkelaar gaf (zie gehoorverslag CGVS, p.4). Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit en de tegenstrijdige verklaringen aangaande zijn identiteitsstukken houden een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas en tasten zijn geloofwaardigheid aan. Daarenboven adstrueert verzoeker evenmin zijn reisweg terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoeker op vrijwillige wijze iedere controle van zijn reisweg onmogelijk te meer nu zijn verklaringen inzake zijn reisweg evenmin kunnen overtuigen. Verzoeker verklaarde te hebben gereisd met een vals paspoort met zijn identiteitsgegevens en foto, maar het paspoort nooit in handen te hebben gehad. Bovendien herinnerde verzoeker zich tijdens het verhoor niet meer waar het vliegtuig vanuit Delhi landde, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard in Rome te zijn geland. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles op internationale luchthavens en aan de buitengrenzen van de Schengenzone in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Verzoekers onwetendheden, tegenstrijdige verklaringen en de onmogelijkheid om duidelijkheid te scheppen aangaande zijn verblijfplaats nadat hij in Europa aankwam ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben en geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.3. De geloofwaardigheid van verzoeker wordt tevens ondermijnd nu zijn verklaringen aangaande de vertrekdatum uit India tegenstrijdig zijn en daarenboven jaren uiteen lopen, met name oktober 2009 (de Dienst Vreemdelingenzaken) en in 2005 (aanvang van het CGVS-verhoor), om daarna te verklaren van 2007 tot 2010 in Delhi te hebben verbleven en wanneer uitdrukkelijk werd gewezen op de inconsistentie, verklaarde hij *“ik bedoelde dorp”* (zie gehoorverslag CGVS, p.2).

3.4. Verzoeker verklaart tussen 2005 en 2007 problemen te hebben met “terroristen” die hem dwongen wapens te verbergen in zijn meubelwinkel in Phagwara en stelt gearresteerd te zijn door de politie op verdenking van verboden wapenbezit. Verzoeker is echter uiterst vaag over zijn problemen en ter terechtzitting verklaart hij niet te kunnen lezen en schrijven zodat niet aannemelijk is dat hij een meubelzaak runt, minstens niet alleen. Hoe dan ook is het niet aannemelijk dat verzoeker dergelijke gebeurtenissen die uitermate afwijken van het dagelijkse leven niet exacter kan situeren dan *“tussen 2005 en 2007”*. Bovendien kon verzoeker geen informatie verschaffen over de “terroristen”, wist hij niet tot welke groepering ze behoorden en of hun acties politiek of religieus geïnspireerd waren. Uit zijn algemene omschrijvingen van hun activiteiten (diefstal, overval, moord) blijkt daarenboven geenszins dat het gaat om een terroristische organisatie. Zijn onwetendheid klemmt te meer nu verzoeker verklaarde omwille van het wapenbezit te zijn gearresteerd en het redelijk is te verwachten dat hij desgevallend via de politie duidelijke informatie verkreeg over de wapens, de bedoeling van de wapens en de wapenbende of groepering. In zoverre verzoeker officieel aangeklaagd werd, brengt hij geen enkel bewijs aan, noch van zijn gevangenschap of vrijlating. Zijn verklaringen komen verzonnen voor.

3.5. De geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas wordt verder ondergraven door zijn verregaande onwetendheid over de stad Delhi en het restaurant waar hij werkte. Verzoeker kent er geen enkele wijk of straat behalve de wijk waar het restaurant gelegen is, noch kent hij een bekend gebouw in Delhi, noch de naam van het vliegveld. Hij weet niet of Delhi een metro heeft en kent de naam niet van het treinstation waar hij na zijn vlucht uit Phagwara aankwam. Ten slotte kent verzoeker de naam van het restaurant niet waar hij drie jaar werkte, noch de naam van zijn baas terwijl deze verzoekers reis naar Europa heeft betaald. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij in Delhi was zodat de overigens vage verklaringen over de bezoeken van de “terroristen” aan het restaurant, evenmin gegrond worden.

3.6. Verzoeker beperkt zich voorts in het verzoekschrift tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Hij legt geen enkel nuttig element neer ter ondersteuning van zijn asielrelaas. Aldus blijven de motieven van de bestreden beslissing gehandhaafd en toont verzoeker geenszins aan problemen te hebben gekend in India.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

#### 4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

#### OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénentwintig september tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK